

Veiarbeid i Brattfjorden

Dette må ha vært kanskje i 1953, og jeg var 17 år den gang. Jeg var kommet hjem fra lofotfiske, og da var det fint å få litt arbeide for å tjene noen kroner.

På den tiden var staten med på å lage et opplegg for å sysselsette folk. Noen kalte det for nødsarbeid, men jeg syntes det var helt greit, og det var det samme for meg hvordan jeg tjente penger.

I dette tilfellet var det på veiarbeid i Brattfjorden. Jeg brukte sjarken vår til å komme dit, og der bodde jeg og kokte og stelte til den maten jeg trengte. Jeg likte godt det arbeidet vi skulle gjøre. For det meste gikk det ut på å lage bru over elva som renner ned fra Brattfjordvatnet.

Noen av folkene som var med på arbeidet var fra Brattfjord. Jeg var ung den gang og visste ikke så mye om slekt og slikt, men i dag vet jeg at mange av de som bodde der var etterkommere av min oldefar / oldemor Peder og Barbro Olsen. Det var også en mann til fra Mørsvik, Alf Arntsen, og Hilbert og Edmund fra Stavfjord. Alle hadde sine båter som de bodde om bord i, og da dette var om sommeren var dette helt greit.

På den tiden var det en gammel dame som bodde der vi arbeidet, og hun hette Marselia. En kveld etter arbeidet var slutt skulle Edmund, Hilbert og jeg gå til denne damen for å hjelpe henne med å få i stand åkeren som hun skulle sette poteter i. Dette gikk greit for seg, og når vi var ferdig måtte vi komme inn for å få kaffe. Denne damen bodde alene og fjøs hadde hun ikke, derfor hadde hun hønene sammen med seg i stua. Jeg syntes dette var artig, plutselig kom det en høne flaksende fra et eller annet sted under taket. Denne damen hadde fine kontakter i byen, og når vi var ferdig med kaffen kom hun frem med en flaske rom som hun hadde fått hos disse folkene. Vi fikk en liten skvett i hver sin kopp, og husker det var en god liten smak som skulle være som takk for arbeidet.

Denne lille historien fra Brattfjord tenker jeg på med glede. Det var ikke så lenge dette arbeidet pågikk, med det er et artig minne.

Garle Pettersen